

BRASSÓI LAPOK

POLITIKAI NAPILAP.

Nyomda és kiadóhivatal
Brassó, Kapu-utca 60 szám — Telefon szám 177.

ELŐFIZETÉSI DÍJ.

Helyben házhoz hordva, vidékre postán küldve:
egész évre 10 frt, fél évre 5 frt, negyed évre 2 frt 50 kr.

Egyes szám ára 4 kr., kapható:

a kiadóhivatalban, Gross G. Polánéknál Friedmann F. uraknál is.

Felolvas szerkesztő:

Dr. Vajna Gábor,

ügyvéd.

Szerkesztőség: Kapu-u. 60.

Érkezhetni:

d. e. 8-9 és d. u. 2-4 óráig.

Telefon szám 177.

HIRDETÉSI DÍJ:

3 hasábos garmonsor v. annak helye 1-szeri hirdetésnél 12 kr.
2 hasábos garmonsor 8 kr. Nagyobb és többszöri hirdetésnél kedvezmény. Minden egyes hirdetés után még külön 30 kr. bélyeg-díj fizetendő.

Nyilttér sora 15 kr.

Hirdetések és nyilttér díjait a díjlista tartalmazza.

Béke.

Brassó, szept. 27.

Sokáig gondolkodtunk a felett, mi lehet az igazi oka a mérsékelt szászok békeszózatának? Mert a miatt, hogy a kormány és a magyarság elnyomja a szászokat, régen meg kellett volna békülniök, hisz az „elnyomatás” nem mai keletű, s a Bánffy-korszakban nehezebb volt állítólag a nemzetiségek helyzete. Az új korszak által inaugurált nemzetiségi politika annál kevésbé lehet igazi ok, mert ilyen politika még nem is létezik. Hanem tán a legújabb belügyminiszeri rendelet a színek használatára nézve? Ezt sem találjuk elegendő oknak. Hiszen ilyen látszólagos sérelem idáig is volt nem egy, s a jelenleginél sokkal súlyosabb. Sőt abban az időben, mikor zöldek és mérsékelték igazán hűdülábön álltak egymással, a szászokra nézve sokkal fájdalmasabb átalakulások történtek az országban, de a kézfogás mégis elmaradt. Most ellenben, a mikor a nemzet kormánya jogot, törvényt és igazságot hirdet, reformpolitikájába fölveszi a nemzet minden rétegét, minden fajtát, s egyebet nem kívánnak az állam polgárától, ha az szász vagy román is, mint a törvények tiszteletét, s a mikor éppen szükséges volna, hogy a mérsékelték foglaljanak állást a zöldek ellen a kormánypolitika mellett, akkor ép a mérsékelték fújják meg a békére hívó harsonát, hogy azután harcot kezdjenek.

Érthetetlen volna, ha nem találunk volna meg az igazi okát az egyességre való törekvésnek. Ez pedig, nézetünk szerint, alig lehet más, mint a mérsékeltéknek, különösen a brassóiaknak az az igyekvése, hogy a béke és egyesség útján a zöldek hatalmi pozíciójukból kizavarják, s egykori fölényüket a közigaztási, egyházi, társadalmi és gazdasági téren újra megszerezzék. Ma, elég sajnós, minden téren diadalmasan grasszál a zöldszász demagógia. A városi képviselőtestület-

ben az történik, a mit Lurtz és társai akarnak; iskolákba olyan tanárt választanak be, a ki részeg a fajgyűlölettől, s mindenüvé való csak iskolába nem, gazdasági téren immár tőkét akarnak s tán tudnak is maguknak biztosítani, hogy a legerősebb fegyver is az ő kezükben legyen. Semmi kétség, ez nagyon fáj a mérsékelt szászoknak, s méltán fáj. Mert nem olyan csekély dolog évtizedek nehéz munkáját zsákmányul odaengedni garázda népségnek. Minden politikai és társadalmi befolyást szerencsétlenül átadni olyanoknak, a kik aztán a nagylelkű adományozónak még kegyelemből se juttatnak falatot.

Semmi kétség, ez a magyarázata a mérsékelték békeszózatának. Nem a magyarság térfoglalása, nem is a kormánynak erélyes intézkedései, hanem ez a hatalmi szempont a döntő ok. De éppen ezért rossz számításnak tartjuk a mérsékelték akcióját. Abból a békéből, a mit ők akarnak a zöldekkel, így nem lesz semmi. Hiszen ha baj volt, mint a helynevekről szóló törvényről vagy legújabbban a színek használatáról, nem volt különbség zöldek és mérsékelték közt. Nem, még formailag sem, annál kevésbé érzélem dolgában. Ha tehát ide gravitálna a mérsékelték felhívása, mint fölösleges, egészen tartalmatlan gondolat lenne. S mivel ide nem gravitál, eltévesztett politika. Vagy azt hiszik a mérsékelték, hogy Lurtz és társai kiengedik kezükből a hatalmat? Ha valami okból nem fog menni az egyesség, akkor ezeknek az uraknak önző hatalmi vágya miatt nem. Talán úgy-e Lurtz lemond képviselőtestületi befolyásáról? Vagy a bankdirektorságról? Vagy a klientelájáról, a mit csak zöldszász demagóg volta segített virágzáshoz? És tán Flechtenmacher lemond a kurátorságról? Ezek az urak annyira összehozták az érdekek különféle szálaival, hogy azokat előbb szét kell tépni, s csak azután jöhetnek a mérsékelték.

Belföld.

Brassó, szept. 27.

Szell Kálmán miniszterelnök tegnap délben visszaérkezett Bécsből Budapestre.

A pénzügyminiszter fölkerlte miniszter-társait, hogy a vezetésük alatt álló tárczák költségvetéséhez csatolandó indokolást három nap alatt hozzá küldjék meg, hogy azokat késedelem nélkül sajtó alá adhassa.

Hegedűs Sándor kereskedelemügyi miniszter hétfőn Kassára érkezett, a hol nagy ovációval fogadták.

Flatt Viktor ujvidéki főispán beadta lemondását. Utódja hír szerint Latinovits főrendiházi tag lesz.

Korma Sándor siremlékének kivitelét Kallós Ede szobrászunkra bízták.

A kassai színház tudvalevőleg f. hó 28-án nyitják meg s a szép ünnepen, melyet a budapesti Nemzeti Színház is emel azzal, hogy testületileg odautazik, jóformán az egész ország képviselve lesz.

Zsebely mellett Petrumányon a rendőrség elfogta Mattei Pava öreg asszonyt, a ki két évvel ezelőtt térjét megmérgezte.

Külföld.

Brassó, szept. 27.

Ő Felsége tegnap külön kihallgatáson fogadta Ferdinánd bolgár fejedelmet. Később ő Felsége viszonzta a látogatást.

György schauburg-lippe herceg, f. hó 29-én Magyarországból, a hol most időzik, rövid látogatásra Bécsbe érkezik. A királynál a vendég tiszteletére f. hó 30-án d. u. Schönbrunnban ebéd lesz.

Az osztrák válság még mindig nincs közel megoldáshoz. Lichtenstein Alfréd herceg miniszterelnöki jelöltségét véglegesen még nem ejtették ugyan el, de az már látszik, hogy a feudális nagyur missziójának nincs jövője.

A Krakóban megtartott szláv hírlapíró-kongresszus elhatározta, hogy a jövő évi kongresszust Zágrábban tartják meg.

Belgrádban hat vádlott felelősségtérítési pörét ma kezdték tárgyalni. A tárgyalás két-három napig tarthat.

A pápa hétfőn mintegy 1500 francia munkást fogadott.

Londonban az a hír van elterjedve, hogy Anglia a Delagoa öblöt és pedig bérlet útján a maga részére biztosította. Ha ez tény, akkor Transvaalra nézve a háború Angliával teljesen kilátástalan.

Kék-piros.

Brassó, szept. 27.

Ezen cím alatt a «Budapesti Napló» múlt pénteki száma a következőket írta:

Brassóból írják lapunknak: Az idevaló szász lakosság körében — beleértve a higgadt és teltetlen hazafiságu elemeket is — csodálkozást és lehangoltságot okoz a belügyminiszteriumnak ugynevezett zászlórendelete. Ez a rendelet magánházakról tiltja a kék-piros lobogót, a mely Brassó megyének és városnak a színeit viseli.

Azt itt érti és méltányolja mindenki, hogy az oláh zászlók kitűzését tilalommal sújtja a kormányzat. Az oláh lobogó, a melylyel az erdélyi románság szokott parádézni, teljesen azonos Románia lobogójával. Természetes, hogy a magyar állam nem tűrheti, hogy lakosságának egy része valamely idegen állam nemzeti és állami jelvényével tüntessen.

De az itt divó kék-piros zászló se nem jelent, se nem jelez semmiféle közjogi aspirációt; legfeljebb az erdélyi szászoknak nyelvi és kulturális összetartozását szimbolizálja, de nincs benne, a minthogy nem is lehet semmiféle él a magyar állameszme ellen, a melyhez e népfaj tulnyomó többsége őszintén és hazafias lelkesedéssel ragaszkodik.

Felhozzák itt azt, hogy Magyarország fővárosában ünnepi alkalmakkor sűrűn látni magánépületeken is Budapest színeiben tartott lobogódísz. Valamint ez nem jelent tüntetést a magyar zászló ellen, úgy nincsen semmi ok ilyen magyarázatot adni azoknak a zászlóknak sem, a melyek Brassónak színeit viselik.

Mindezeknél fogva azok a helybeli körök, a kik buzgón ápolják és fejlesztik a szászság körében a magyar hazaszeretetet, azt remélik, hogy az említett zászlórendelet még nem a legutolsó szava az államkormányzatnak s hogy a belügyminiszterium még talál módot e rendszabályának újból való megfontolására.

A «Budapesti Napló» ezen közleménye valószínűleg Pildner Ferencz országgyűlési képviselőtől származik. Abból következtetjük ezt, hogy a közleménynek gondolatmenete sőt egyes kifejezései teljesen meg egyeznek azon cikkeknek a gondolatmenetével és egyes kifejezéseivel, a melyet Pildner Ferencz saját neve alatt a «Budapester Tagblatt» című német lapban közzétett és a melyet a helybeli szász lapok is tegnapi és tegnapelőtti számaikban közöltek.

A «Budapesti Napló» fentebb szöszereint közölt cikkére az «Ellenzék» ma érkezett számában a következő választ találjuk:

Egyik fővárosi napilapban egy brassói tudósítás jelent meg, mely reflexiókat közöl a belügyminiszternek zászlórendelete fölött. Nem keressük, mert ismerjük a forrást, a honnan e hírcske fakadt. De kötelességünknek tartjuk élénken tiltakozni mindazon hiresztelések ellen, melyek a brassói nemzeti-ségi viszonyokat s különösen a brassói szászok magatartását hamis világításban tüntethetik föl a közönség előtt. Hogy a nevezett rendelet a szászok körében lehangoltságot idézett elő, az bizonyos. Bizonyítja az is, hogy a szász választók szűkebb választmánya a «Kreisausschuss» gyűlést tartott, hogy a szász képviselőket utasítsa a rendelet elleni állásfoglalásra. De hamis az a föltevés, mintha a szászok a kék-piros színeket egészen ártatlanul használva, azokkal soha a magyar állameszme ellen nem tüntettek volna. Már maga az a körülmény, hogy a színek használatával a magyar nemzeti zászlót rendszeresen, célzatosan mellőzték, elegendő lett volna a miniszteri rendelet jogosultságára, nem számítva a magyar lobogó gyakori megsértését, meggyalázását.

Hamis viszonyokat mutat föl a cikk, midőn így ír: «Azt itt érti és méltányolja mindenki, hogy az oláh lobogók kitűzését tilalommal sújtja a kormányzat.» Hiszen az egész dolog kifejlődésére éppen egyeseknek az oláh színek használata miatt való megbírságolása adott alkalmat. Ezt látták sérelmes-

nek egyes szász urak s e miatt az állítólagos «basáskodás» miatt tett felterjesztést polgármester és alispán, erre a felterjesztésre jött le válaszul a kérdéses rendelet.

Az az érvelés, hogy más városok magánházain is láthatni a város színeit, s hogy ha ez ott nem tüntetés, miért legyen az éppen Brassóban? Ez a brassói viszonyokkal való teljes tájékozatlanságot mutatja. Nem mindegy az, ha Budapest használja a város színeit, hogy a város színeit használja, vagy ha a brassói szász használja a piros-kék színt, hogy szembe a gyűlölt «piros-kehér-zöld rongyokon» meg ne botránkozzék.

Még egyet. Hogy «azok a helybeli körök, a kik buzgón ápolják és fejlesztik a szászság körében a magyar hazaszeretetet, azt remélik, hogy az említett zászlórendelet még nem utolsó szava az államkormányzatnak», ez egyszerűen nem igaz. Mert azok a körök, kik terjesztenék, ha tudnák, a szászok között a magyar haza szeretetét, lelkesen tapsolnak a belügyminiszter rendeletének, azok a körök pedig, kik zúgnak és lehangoltak a rendelet miatt, a magyar haza szeretetétől legalább is oly távol vannak, mint Makó—Jeruzsálemtől.

Ennyit az ügy helyes megvilágítása érdekében.

Brassói.

HIREK.

Brassó, szept. 27.

— Kinevezés. A király dr. Grünfeld Mór brassói járásbírói albirót a brassói; Antalfy Gábor brassói alügyészt a csikszeredai törvényszékhez bírákká nevezte ki.

— Szászok békülése. Említettük, hogy a zöldsászok már az 1898. évi január havában beadványt intéztek a «Kreisausschuss»-hoz, a mérsékelt szászok képviselőéhez a zöldek és mérsékelt kibékülése és egyesülése érdekében. Akkor, miután a zöldek

A „Brassói Lapok” tárczája.

Kézesók.

Írta: ifj. Herrmann Antal.

— A „Brassói Lapok” eredeti tárczája. —

— Margit! Hát sohasem fog szeretni?

— Nem!

— Nyolcz éve koldulom szerelmét. Nyolcz hosszú éve virrasztok éjjel és álmodom nappal. Nyolcz éve tanulmányozom szívének metamorphosisait, látom, hogy váltja fel bennem egy meglett férfi képét egy gyermek ifju arcza, majd újra, hogyan kezd hevülni egy férfi igaznak hitt szerelmétől s hogy tér újra vissza az ifjabb nemzedékhez. Valóságos kéjutazás retour jeggyel, csak nálam nem tart soha statiot.

— Szerelmemet kéri s így beszél rólam?

— Bocsásson meg, az elkeseredés adta a számba ezeket a szavakat. De hiszen úgy fáj látnom, hogy érdemteleneket tüntet ki szerelmével, hogy ön is mindig csalódik, hogy ideáljai mind a porba hullanak, vagy megházasodnak.

— Béla!

— Nem fog szeretni sohasem?

— Nem tehetem.

— Ismét szerelmes? Ugy-e ismét gyermekszerelem. Mire az a gyermek férfi lesz, el fogja felejteni, hogy ön is ezen a világon él. — De igaza van önnek; ön mindig olyan szépeket álmodik s legalább addig boldog, míg fel nem ébred.

— Béla! Miért kinoz engem? Miért tárja elem azt a képet, a mit én már számtalanszor lefestettem magamnak álmatlan éjeken? Miért akarja idő előtt széttepní azt az álmot, a miről én azt akarom hinni — igen, akarom hinni — hogy örökké fog tartani? Miért üldöz szerelmével? Én tudom, hogy ön volna tán az egyetlen férfi a világon, a kit igazán, örökre tudna boldogítani szerelmem, az egyetlen, a ki megtudná azt érdemelni s én szeretem is önt, de ebből a szeretetből sohasem lesz szerelem.

— Nem kértem sohasem szerelmét, csak arra kértem, legyen nóm, a szerelem lassan megjön s boldog, nyugodt életet nyujtok önnek. Tudtam, hogy nem szeret s el akartam venni. Porig aláztam magam. Nos e'tipor, vagy fölelem?

— Nem tiprom el, de nem emelhetem föl.

— Vagyis észre sem vesz, ott felejt a porban.

— Nem, csak nem emelem fel a közös boldogtalanságba.

Ezen a mondáson aztán mindketten sokáig gondolkodtak.

Margit elmélázva rakosgatta az asztalon a kis nippeket, Béla pedig egy arcképet nézegetett. Észre sem vette, hogy a kép fel van fordítva. Gondolatai elvitték abba a csendes házikóba, boldog otthonba, melyet minden fiatal ember lefest magának, ha szerelmes. Béla pedig már nyolcz éve szerelmes.

Föltekint a lányra s annak vonásait vizsgálja. Látja a lány arcán, hogy annak gondolatai messze járnak, annál az ifjunál, a ki nem ajándékba, hanem cserébe adta a szívét.

Megint eszébe jut a csendes házikó és — a végtelen boldogtalanság, a mit Margit az ő oldala mellett érezne — mást szeretve.

Egyszerre megragadja a leány kezét:

— Margit! Nem kérem többé szerelmét, — csak engedje meg, hogy közelében lehessenek, hogy örködjem boldogsága fölött, hogy örvendjek, ha boldog és busuljak, ha szomorú. Ön szerelmes, igazán szerelmes, talán jobban, mint mikor először fogta el az érzés — oh én azt is láttam — ön szeretne boldog lenni, önnek kell, hogy ez az utolsó álma beteljesedjék, önnek nagyon fájna a felébredés és én est

magasra csigázták követeléseiket és általában meglehetősen arrogans magatartást tanúsítottak, ez a kibékülés nem sikerült. A múlt pénteken üléselő «Kreisausschuss» elé most újabb kérvényt terjesztettek és miután valószínűleg abban «aláírták», a »Kreisausschuss» 7 tagból álló bizottságot küldött ki az 1898. január havában megszakadt béketárgyalásoknak újabb felvételére. A »zöldek» harminczas bizottsága még ezután választja meg küldötteit. Jellemző az idők változására az a körülmény, mely szerint 1898. január havában a »Kreisausschuss» nem állott szóba a zöldekkel, mert nem akarta elismerni a harminczas bizottságot (Dreissiger Ausschuss) magával egyenlőrangú testületnek, önmagát tekintvén nemcsak mérsékelt hanem általában az összes szászok egyedüli törvény és képviselőnek, a melytől a zöldek elszakadtak és mert a békülés sine qua non-jául dr. Lurtz Károly fejét követelte. Az első nehézség ugyilátszik elesett, mert a Kreisausschuss bele ment abba, hogy a Dreissigerrel illetve annak küldötteivel mind olyan rangú féllel alkudozzék; a kérdés tehát csak a dr. Lurtz Károly feje körül fog még torogni. Nem hisztük, hogy a mérsékeltnek azt meg kaphassák. Eszünkbe jut Vilmos császárnak a zöldekre is alkalmazható mondása: A mit a német egyszer a markába kaparított, azt többé nem ereszt el.

— Afilharmonikusok közgyűlése. A filharmonikus társaság jövő hétfőn, október 2-án este 8 órakor tartja közgyűlését a »zöldfa» szállodában, a következő tárgysorozattal: 1. Elszámolás. 2. Évi jelentés. 3. Az alapszabályok 13. §-ának módosítása. 4. Indítványok. — A társaság működő tagjai felkéretnek, hogy a közgyűlésen minél számosabban jelenjenek meg. A pártoló tagok pedig figyelmeztetnek azon jogukra, mely megadja nekik a közgyűlésen való tanácskozási részvételt. — A választmány.

— Hangverseny. Gärtner Leontin gordonka-művész ma esti hangversenyére, mely a Vigadóban lesz, ismételten felhívjuk a zenekedvelők figyelmét. Kezdeté fél 8 órakor.

nem akarom. Én kisérni fogom léptet és jaj annak, a ki őnt felkölthi álmából. — Én látam már őnt egyszer ébredni és azt hiszem, még egy ébredés megölné őnt. Ettől akartam megkímélni, ezért akartam szerelmemet ráerőszakolni, mert, ha hozzám jött volna megtört szívvel, a boldogság reménye nélkül, ha hozzám jött volna s akkor ébred föl álmaiból, ez az ébredés édes lett volna, vagy legalább is edesebb, mint az álom, mely gyötörte. De látom, hogy már elkéstem s most már csak arra kérem, engedje meg, hogy örködjem szerelme fölött, hogy segítségére legyek egy újabb csalódás elkerülésében. Ettől a perctől nem a szerelmes áll ön előtt, hanem az igazi barát. Férfjének nem fogadott el, elfogad barátjának?

Volt a hangjában valami nagyon megindító, valami nagyon fájdalmas és mindennek fölött őszinte.

A lány a szemébe nézett hosszan — mélyen s azt mondta, hogy „köszönöm”. Majd hirtelen megcsókolta a férfi kezét, mielőtt az elkaphatta volna.

S a férfi, a ki szerelme előtt mindig erős tudott lenni, most barátja előtt sirva fakadt.

— A »Brassói Magyarság Intéző Bizottsága» 1899 szeptember hó 28-dikán csütörtökön este 7 $\frac{1}{2}$ órakor az Erdélyi-féle sétatéri vendéglő külön termében ülést tart. Az intéző bizottság tagjai ez uton is felkéretnek a jelzett ülésen való megjelenésre.

— Tudorrá-avatás. Kupcsay Felicziánt, Brassó vármegyei közigazgatási gyakorlatnokot, jövő szombaton avatják államtudorrá a kolozsvári Ferencz-József egyetemen.

— Tiszay Dezső szinigazgató társulata — a mint az egri »Hevesvármegyei Hírlap«-ban olvassuk — hétfőn tartotta bucsuelőadását Egerben, mely alkalommal »Fedora«-t adták. Az utolsó előadás egyszersmind Jeszenszky Irénnek, a társulat kitűnő drámai hősnőjének jutalomjátéka volt. Vasárnap Tibor Lóri jutalomjátékául megismételték a »Sulamith« című operát. Csütörtökön Tiszayné jutalomjátékául telt ház előtt a B. a. l. e. k. került színre s tisztelői egy remek virágkosárral és hét csokorral lepték meg a bájos művésznőt. A társulat 26-án Pécsre utazott, a hol e hét végén kezdik meg az előadásokat.

— Szobor-leleplezés. Selmezbélabánya sz. kir. bányaváros közönsége a hazafias áldozatkézség filléreiből a szabadságharc emlékére ércszobrot állít. Az ünnepélyes leleplezés október hó 8-án lesz s arra Brassó vármegye közönségét is meghívták.

— A magyar katolikusok ünnepe. A magyar kath. egyház alapításának 900 éves fordulójára és az egyetemes kath. jubileumra a jövő esztendőre tervezett ünnepélyekkel kapcsolatban, a hercegprimás a kormányval egyetértve ő felségének előterjesztést fog tenni az első magyar király koronázásának 900 éves fordulója alkalmából rendezendő ünnepélyek tárgyában, a melyek a főtlemített jubileumokkal egy időbe esnek és így a kath. egyházban együtt lesznek ünneplendők. Együttal hírlik, hogy Vasary Kolos biboros a pápának is előterjesztést tett az említett magyar vonatkozású jubileumokról, melyekre nézve folkerte, hogy külön jubileumi bucsukban részesítse a magyar katolikusokat. A pápa külön bullát fog Magyarország hercegprimásához küldeni.

— Jókai második házassága miatt. A »Pesti Hírlap« ma érkezett száma azt írja, hogy »egyes lapok jelentése szerint Feszy Árpád festőművész és neje Jókai Róza, Jókai leánya, Budapestről Firenzébe költöznek. E költözködés hír szerint a meghasonlás következménye, mely a Jókai családban Jókai második házassága miatt támadt.«

— A primadonna levele. Ezen cím alatt a »Magyarország« tegnap érkezett száma a következőket írja: »Vlád Gizella, a Magyar Színház volt primadonnája, sok levelet kap a vőlegényétől. Ő ugyan nagyon gyöngéden bánik e levelekkel, de a levélhordók nem. Az a levélhordó például, a ki a szerelmes vőlegény leveleit Vlád Gizella lakására hordja, az ablakon keresztül kézbesíti a leveleket, egyszerűen bedobva a szobába. Onnan szedi föl Samu, a művész régi meghitt szolgája. Néhány hét előtt is a földről szedett föl Samu egy levelet, ez a levél azonban nyitva volt. Samu meg Vlád Gizella azt állították, hogy a háziasszony: Tarnóczi Manóné bontotta fel. Levéltitok megsértése miatt a bíróság elé került Tarnócziné, de a tárgyalás során Vlád Gizella visszavonta panaszát, a bíró pedig beszüntette a további eljárást. A bűnpör irataihoz csatolta a felbontott levelet s a tárgyalás befejeztével Bezerédi büntető bíró visszaadta a szerelmes írást a művésznőnek, hogy más-

kor jobban vigyázzon a vőlegény leveleire, legyen otthon, a mikor levelet kap s ne a földről szedje föl vőlegényének írásba foglalt — szerelmes szózatát.«

— A román királyi pár útja. A román királyi pár külföldi utjából, a melyre augusztus 28-án indult el, a jövő hónap 7-én érkezik vissza Bukarestbe. Visszatartában a királyi pár két napig Bécsben fog időzni és vendége lesz királyunknak.

— Magyarország szüreti kilátásairól a — mint a »Borászati Lapok« írja — még csak megközelítő képet sem lehet nyújtani; az a sok kár, a mely még a filloxera pusztítás után mutatkozik a hegyi szőlőkön, a számszerű becslést jóformán kizárja. A homoki szőlőkön a termés meglehetősen jó közép, így tehát valószínű, országos átlagban a múlt évinél — mégis valamivel jobb termésünk lesz. Igaz ugyan, hogy néhol a peronospora és lisztharmat sok kárt okozott a védekezés dacára is, de elvégre a peronospora okozta kár a múlt évben jóval kiterjedtebb volt, mint az idén. A jobb szüreti kilátások következtében talán a borimport Olaszországból — a hol ugyan meglehetősen középtermést remélnék az idén is — csökkenni fog. Ez esetben valószínű, hogy a magyarországi fajborok is keresettebbek lesznek.

— A hirdetési bélyeg. A pénzügyminisztériumban ufolag foglalkoznak a hirdetési bélyeg eltörlésének kérdésével. Az eltörléshez azonban a pénzügyminisztérium mindaddig véglegesen hozzá nem akar járulni, illetve azt törvényesen elő nem akarja készíteni, a mig Ausztriában a hírlapbélyeget (minden egyes példány után tudvalevőleg egy krajczár) el nem törlik. Mindazáltal a kormány foglalkozik azzal az eszmével, hogy a hirdetési bélyeget legalább lényegesen csökkentse.

— A biztosítás reformja. Az igazságügyminisztériumban hétfőn a biztosítás ügyének kodifikálása tárgyában szakértekezlet volt, a melyen számos képviselő és szakember volt jelen.

— Minden hölgynek nélkülözhetetlen a Dr. Graf és Társa által készített Byrolin, melyet a leghíresebb orvosok mint bőrápoló és szépitő szert ajánlanak. A Byrolin az összes krémeket felülmúlja, az arcz minden tisztátlanságát eltávolítja és annak biztosan fehér, üde, fiatal színt ad. A Byrolin-szappan pedig a legjobb és legkedveltebb toille- és gyermekszappan. Kapható minden gyógyszerárban és drogériában. Vezérképviselő Kovács Miksa Budapest, VII. Gyár-utca 18. Prospektust és ismertetéseket ingyen és bérmentve.

— Kereskedelmi válság Romániában. A rossz aratás után a teljes üzlettelenség Romániában óriási mérvűvé válik s általánososan fellép. Csak a nélkülözhetetlen árucikkekben van némi forgalom. A csődök száma sokkal nagyobb volna, ha úgy a külföldi hitelezők, valamint az ottani bankok nem nyujtanának a jóhitelű régi kereskedőcégeknek kellő támogatást. A bankok telhetőleg igyekeznek, hogy a krízis pusztításait meggátolják, azonban még korántsem mondható, hogy a krízis elérte a tetőfokot s azok a cégek sem tarthatják magukat biztosaknak, melyek jeleatékenyebb üzleti tőkével dolgoznak.

A fürdőigazgatóság.

Czim : a kiadóhivatalban.

Arány, platina, ezüst és emaille plombák, művészi állkapocs
pótlás, Obturatómok, preparátumok. Rendelő órák: 8—
12-ig és 2—6; délelőtti 8—12 szegényebb sorsuaknak mérsékelt
árak.

Hirdetéseket felvesz
a kiadóhivatal.

NEUSTADTER KÁROLY
Bolonya, Kut-utca 13. sz.